

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Quicumque autem sacerdos in illa ipsa ecclesia quotidie, aut ter quaterve per hebdomadam Missæ sacrum facere debet, illum adiuet ad id officium præstādū; nisi a terius ecclesiæ ministerio additus sit, aut ab Archiepiscopo addicatur. Si verò nemo alius tunc adest, quo adiutore ad canendum vtatur; id vesperarū officium non cantu, sed voce alta & clara ita recitetur, vt ab ijs qui præsentibus adsunt, commodè audiri possit. Id præterea officium totum ritè sic dicatur, canaturve; vt psalmus nullus, neque quidquam aliud vlla causa omittatur, quod ad illius officij ritū pro festis eius diei ratione institutum sit.

Decretum. V.

Capellani processionibus sacriss. Sacra in ecclesia inrecesant in qua celebrant.

IDE M etiam Sacerdos, quo tempore in eadem Ecclesia sanctissimum Eucharistiæ sacramentum vel in Altari adorandum proponitur, vel inde in tabernaculo reconditur, vel processionis ritu per ecclesiam circumfertur, modò is alterius ecclesiæ ministerio additus non sit, præsens ibidem adsit, munusq; suum & operam præstet; idq; nisi Archiepiscopi concessu tunc ei alibi ministrare inferuireq; licuerit.

Neque tunc mercedis quidquam aut laboris aut eleemosinæ nomine petat, nisi quidpiam ei dari Archiepiscopus iusserit; vel aliquid mercedis eorum officiorum causa tributum sit, vel certus eo nomine census sit ijs Ecclesiasticis viris constitutus, qui ibidem interfuerint.

Quòd si tempore, quo Capellanus sacerdos in parochiali Ecclesia cum illis vt supra dictum est, actionum functionibus interesse deberet, aliò euocatus, funeri exequiisve, aut cultui alicuius diei festi operam suam nauare velit: ob eas causas ab ipsius parochialis Ecclesiæ officijs ei abesse liceat, modò id iam parochio significauerit, vt alios Ecclesiasticos homines opportunè accersere possit, quorum opera ministerio vtatur, ad sacerarum functionum à quibus ipse abfuerit, cultum.

Decretum. VI.

Mattinum octaua corporis Domini qua hora disendum.

QVIBVS in ecclesijs festo solenni que die Corporis Domini, & reliquis septem deinceps diebus, matutinum offi-

cium quòd de Corpore Christi Domini nostri dicitur, interdiu prioris diocesi- næ Synodi decreto recitari aut cani debet; id absoluto completorio statim dicatur canaturve, atq; adeo in tempore inchoetur, vt totum absoluator ante solis occasum.

Quibus autem in Ecclesijs non matutinum sed completorium solum dicitur; hoc ipsum completorij officium recitetur statim vesperis absolutis.

Decretum. VII.

QVA in Ecclesia diuinorum officiorum ritus more Ambrosiano adhibetur, si in ea aliqua piorum hominum sodalitas instituta est; ne permittat Parochus illius sodalitates homines, etià eos quos disciplinatos vocant, in ea ecclesia alio vti ritu quam Ambrosiano, ad recitandas canonicarum horarum preces & officium.

Sodalitates officij ritu ambrosiano in ecclesijs item ambrosianis dicat.

Decretum. VIII.

FESTO die Beate Mariæ Virginis Purificationi dicato, candelarum; & die Dominico quæ de Palmis dicitur, Oliuarū benedictio in Ecclesia ipsa solum celebretur, neq; vllò alio præterea loco. Vtroq; autem tempore in singulis Ecclesijs vbi solennis illa Candelarū & Oliuarum benedictio facta est, aut in earum ambitu, alibiue processio agatur.

Quo in processionis munere Clerus die festo Purificationis candelas, Dominico autem die palmarum oliuas aut palmas præeundo manibus gestet.

Candelarū & oliuarum benedictio in ecclesia fiat.

Decretum. IX.

CVM grandines, nimbi, turbines, & aliæ temporum procellæ imminet; ad eas tempestates sedandas, vel vt vocat, signandas, ne Sacerdos vasculum in quo sanctissimum Christi Domini corpus asseruatur, adhibeat; sed tabernaculum accensis luminibus patefaciat, vt ea nimborum vi imminente, rogationes & preces à Clero populoq; coram Domino religiose fiant.

Sanctiss. Sacramenti expositio imminente tempestate.

Decretum. X.

NE vllus cuiusvis ordinis clericus proforibus Ecclesiæ stet, neque per vias aut vicos incedat, aliove vegetur, ne item

Superpelliceu quibus in locis non deferendū.

ab

ab Ecclesia egrediatur superpelliceo indutus: nisi cum processiones, aliudve ecclesiasticum munus & officium obit, quod illud indumentum requirat.

Decretum. XI.

Baptismus infantum expositorum.

INFANS expositus tametsi collo appensum habeat testimonium, quod baptizatus fuerit, si tamen illum baptizatum esse alia ratione non constat, baptizetur, hac tamen verborum formula; Si tu es baptizatus, ego te iterum non baptizo; & si nondum es baptizatus, ego te baptizo &c. Quod si in ea testimonij scheda sit nomen adscriptum, quod illi in baptismo impositum esse asseratur, idem ipsi nomen imponatur; conferueturque etiam illa scheda de collo pendens; ac præterea quo modo, quoque testimonio munitus repertus sit, in libro baptizatorum describatur.

Decretum. XII.

Rite baptizatus ne iterum sub conditione baptizetur.

SACERDOS qui infantem ad sacram baptismi fontem delatum verè ritè; baptizatum esse sciens, eum iterum (quod nefas est) baptizare præsumserit, ea etiam conditione, Si es baptizatus, ego te iterum non baptizo, &c. præter irregularitatem quam incurrit, alia præterea graui plectatur poena Archiepiscopi arbitrati.

Decretum. XIII.

Parochus quibus conuiuijs ne interfit.

ANIMARVM curator qui baptismi sacramentum Infanti ministravit, ad conuiuium ne accedat, quod in ædibus parentum infantis recens baptizati ob id paratum erit. Nuptialibus præterea epulis, quæ sponsorum quos coniunxerit, quibusve benedixerit, nomine paratæ erunt, ne interfit; si in eis lusus, choreæ, saltationesve agendæ sint, aut amatorij vel lasciuui canentis canendi.

Decretum. XIII.

In puerperarum benedictione quæ cauenda.

AD preces quæ supra puerperam funduntur, cum post prolem emissam illa actura gratias ad Ecclesiam se confert, Parochus puerperæ domum ne ingrediatur, etiam si mulier ob aduersam valetudinem Ecclesiam adire nequeat.

Fœminis præterea post puerperium ad Ecclesiam venientibus panis benedictus sub hostiæ forma ne præbeatur.

Decretum. XV.

QUICVNQVE in Diœcesi maiorem anni partem moratus est, si is in Pascha sacrosanctum Eucharistiæ sacramentum non ab eo Parocho sumpserit, intra cuius parochiæ fines id temporis manserit; quamuis se id ab alio Parocho sumpsisse asserat, in eum tamen non secus agatur, ac si ex illius parochiæ incolis vnus esset, qui totum ibi annum mansisset.

Paschæ tempore in ea quilibet Parochia cõmunicet in qua maiorem anni partem moratur.

Si quis præterea sex tantum mensibus in diœcesi habitauerit; tantundemque temporis in aliqua vrbs parochia moratus, post Pascha ad illam se confert parochiam, in qua sacram Eucharistiæ non sumpserit; hic tridui spatium fidem communionis Parocho exhibeat. Quod si non præstiterit, perinde habeatur, ac si sacram non sumpsisset communionem.

Decretum. XVI.

SACERDOTI, qui singulis & festis diebus & ferijs in anno Missæ sacræ pro alio facit, ne maior pecuniæ summa eleemosinæ nomine detur, quam sit, libræ scilicet imperiales centum & octuaginta.

Quanta cuique celebrati eleemosinæ danda sit.

Neque Sacerdoti cuiquam, qui id Missæ sacræ faciendi munus per totum annum susceperit, quauis causâ causæve specie, ac ne sustentationis quidem aut necessitatis nomine plus petere exigere liceat.

Ad quam rationis normam cæteræ dirigantur eleemosinæ, ijs Sacerdotibus dandæ, qui certis anni aut mensis diebus Missæ sacræ fecerint. Festis autem diebus duplum eleemosinæ, quod in ferijs eo nomine erogandum est, accipi licere vetitum non sit: modò tamen propter hanc dupli rationem nõ augeatur certa ea centum octuaginta librarum eleemosina.

Sin autem Sacerdos quispiam plus quàm præscriptum est eleemosinæ petet, etiã si quod petierit non sit assecutus, poena plectatur arbitrati Archiepiscopi.